Visualis

Nr. 4 – december 1999

Dansk Tegnsprog Melodi Grand Prix 99

Inde i bladet bl.a.:

- En jyde besøger København
- Nyt fra sekretariatet

Visualis

Nr. 4-1999, 5. årgang
ISSN: 1396-4267

Redaktion:
Kasper Bergmann (ansv.)
Michael Vestergaard
Mette Bertelsen
Elisa Nielsen
Torsten Guhle
Alex Hansen

Sekretariat:
Danske Døves
Ungdomsforbund
Postboks 704
Rantzausgade 60'
2200 København N

Txt. tlf.: 35 24 09 19
Alm.tlf.: 35 24 09 12
Fax: 35 24 09 20
E-mail: ddu@deaf.dk
www: www.deaf.dk/ddu

Annoncer:
Gurli Andersen
Horsensvej 1
Salten, 8653 Them
Tlf.: 86 84 91 11
Fax: 86 84 85 10

DTP-udstyr lånt af:
Grafisk Værksted
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg

Tryk:
Art Print
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale.

Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler, der optages i bladet.

Synspunkter, fremført af de enkelte skribenter, dækkes ikke nødvendigvis af forbundet eller af redaktionen.

Indhold

Nyt fra sekretariatet 3
»De 7 på Filmkursus« 5
Melodi Grand Prix 99 6
Kun døde fisk følger... 8
Interrail 10
Millenium 2000 13
En jyde besøger... 14
Kørekort til døve 18
DDU's aktivitetsliste 18
Julevittighed 20

Forord

Dette nummer bliver på 20 sider. Vi håber at vi i det ny år kan sætte bladet op med endnu flere sider. Det mener vi er muligt set i lyset af, at vi har fået 4 ny redaktionsmedlemmer.

Igen vil vi opfordre jer til at skrive til os, hvis I har noget aktuelt, tidsløst eller vigtigt at skrive om. Vi forestiller os, at Visualis skal være bladet, som alle vil bruge som debat-, informations- og underholdningsforum.

De to sidste er en kendsgerning, men vi savner debatindlæg om for eksempel tolkeproblemet, tegnsprogspolitik og lignende. Der er en hel del debatindlæg inde på Deafhome om f.eks. Nyborgskolen. Men Visualis er et oplagt sted at sende et sådant indlæg til. På den måde når informationen ud til flere personer på et endnu større område. Og når man skriver noget på papir ser det altid mere konstruktivt og struktureret ud.

De 4 ny redaktionsmedlemmer i juleposen gør, at Visualis' redaktion er nogenlunde geografisk fordelt med 3 fra København, en fra Roskilde og to fra Århus. Det betyder, at vi forhåbentligt får nemmere ved at få nyt fra Århus og Aalborg.

Det nye år bringer også DDU's generalforsamling nærmere, ligesom der er Nordisk Ungdomslejr i Sverige.

Vi ønsker alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Redaktionen

Nyt fra sekretariatet

Af Bo Meier, formand for DDU

DDU's bestyrelse besluttede – af forskellige grunde – på sidste bestyrelsesmøde at aflyse vores ide om en ny ungdomsfestival. Det er ærgerligt, men vi vil gerne informere vores medlemmer om, hvorfor vi tog denne beslutning.

Ungdomsfestivalen i april 1998 i Nyborg kostede mange penge helt nøjagtigt 61.000 kr., og selvom vi fik nogle tilskud, blev det alligevel en stor udgift for DDU. På det tidspunkt havde vi godt nok flere økonomiske midler, da tilskuddet fra Dansk Ungdoms Fælles Råd (DUF) var på 465.000 kr, men DDU havde mange arrangementer i 1998 og det kostede!

Tilskuddet for i 1999 var væsentligt mindre. og det har bl.a. betydet færre arrangementer.

Derfor vurderede bestyrelsen, at man var nødt til at aflyse en ny ungdomsfestival, selvom ungdomsfestivalen i Nyborg var en stor succes. Vi tøvede godt nok et stykke tid med at tage denne beslutning, da vi vidste, at den ikke ville være populær.

Vores tilskud for næste år er heller ikke stort, men DDU er med i nogle forhandlinger med Dansk Ungdoms Fælles Råd (DUF) om fordelingen af tipsmidlerne. Derudover arbejder vi hele tiden på at kunne skaffe flere økonomiske midler fra fonde m.v.

Hvis nogle af jer selv vil arrangere en ungdomsfestival, vil vi meget gerne hjælpe jer med forberedelser og gode råd.

Glædelig Jul og Godt Nytår

Mødeaktivitet:

Dansk Ungdoms Fællesråd havde delegeretmøde d. 4.–5. december. Jessica Rohde og Michael Vestergaard skulle have repræsenterede DDU, men begge blev forhindret. Samme weekend var der Nordisk ungdomsmøde i Stockholm. Her diskuterede de nordiske ungdomsdøveforbund samarbejde, kommende lejre m.v. DDU's repræsentanter var Vivien Batory og Lene Hempel.

Videofilm-workshop for døve filmamatører

Der afholdes videofilm-workshop for døve videofilm-amatører fra 11.–24. august i Mrzeyno i Polen. Det koster 600 DM (ca. 2.300 kr.) for 2 ugers kost og logi. Deltagergebyret er 100 DM (ca. 390 kr.) Tilmelding før 31. dec. 1999 til: Polski Zwicek Gluchyn, al. Wojska Polskiego 91/93, 70481 Szczecin email: pzqszcz@wa.onet.pl Flere oplysninger hos DDU.

Arbejdsmarkeds-konference:

DSI-Ungdom arrangerer en konference d. 18. jan. 2000 om "Skånejob på mode". Konferencen finder sted i Landstingssalen på Christiansborg. Formålet med konferencen er at sætte fokus på debatten om det rummelige arbejsmarked, og målet er at få nye idéer, så der kan skabes lettere tilgang til arbejdsmarkedet for unge handicappede.

Invitation til Biblioteket på Ørnevej

Med økonomisk støtte fra Bonaventura inviteres forældre og evt. bedsteforældre med døve/hørehæmmede børn og døve/hørehæmmede forældre og deres børn til et arrangement:
Lørdag d. 29. jan. 2000 kl. 14–17 på: Biblioteket, Ørnevej 55 st., 2400 NV.

Både KB og Deaf Jeff fra »Hvad nu hvis...« kigger forbi. KB vil finde nogle bøger og fortælle historier på tegnsprog. Men husk I må ikke fortælle KB, at Deaf Jeff er vågen.

Der vil blive budt på kaffe / te, saftevand og kage, og der vil også være mulighed for at låne bøger med hjem. Der er gratis adgang, men tilmelding er nødvendig.

For yderligere oplysning og information – kontakt Anita Otte Clausen, tekst.tlf. 33 66 74 09 / fax 33 66 70 55 eller email oeraoc@kkb.bib.dk

Hej!

Jeg er en ung pige som er begyndt at gå til tegnsprog, og derfor kunne jeg godt tænke mig en „sparringspartner" så jeg har en at øve mig på og selvfølgelig også have som ven/kammerat samtidig. Er der nogen muligheder for, at sådan noget kan lade sig gøre ? Hvis ja, hvordan finder jeg frem til denne mulighed.

Det skal helst være en, der bor på Vestegnen, da jeg selv kommer fra Glostrup. I kan enten maile tilbage til mig eller kontakte mig via brev på adressen:

Marianne Wichmann,
Granskoven 45, 2600 Glostrup.
email MW@lifdk.dk

En julehilsen fra DDU's ex-hb-medlem

„ Stockholm er smuk men her er koldt Brrrrrrr....." Ja – hvorfor er jeg flyttet til Stockholm ?? Joeh – jeg ville tage en uddannelse, og jeg synes, at tegnsprogslinjen er spændende. Det findes her i Stockholm, hvor også min elskede bor – så jeg slår to fluer med et smæk: tager en uddannelse her og prøver at bo sammen med Patrik, da vi ellers tidligere i et år pendlede frem og tilbage mellem hinanden...

Undervisningen foregår på tegnsprog. De fleste af lærerne er døve, og indtil nu har jeg haft to forskellige lærere. Jeg har været igennem det område, der hedder „ form og betydning". Ret spændende!!!

Vil I vide, hvad jeg laver i min fritid ???? Så læs videre. Jeg arbejder "for føden" på en ungdoms-fritidsgård for døve, som hedder "Dukis"
(**D**øves **U**ngdoms**k**lub for **i** **S**tockholm) 20 timer om ugen!! Og jeg er ansvarlig for pigegruppen sammen med en, som hedder Therese. Vi planlægger aktiviteterne en gang om måneden for pigerne fra 12–17 år 4 timer pr. dag.

Jeg sidder også i en Interessepolitisk komite, som laver handlingsprogram for tiden. De tre ting er for SDUR (Stockholm Dövas Ungdomsråd)
Derudover motionerer jeg i et motionscenter – for her i Stockholm kan man ikke cykle ligsom i København. ØVØV, så jeg er simphelten nødt til at gå i et center – Der bliver dog også tid til cafebesøg og fester. Håber at alt er bra i Danmark og jeg ønsker jer alle

God Jul ... samt Godt nytår.

Det er nu, du skal melde dig til!

dhd opretter nyt daghøjskolekursus med bl.a. dansk, edb, engelsk, døves kultur og sprog, kunst og samfundsfag i begyndelsen af januar, så det er ikke for tidligt at tilmelde sig, hvis man er interesseret i at forbedre sine muligheder og i det hele taget øge sin kunnen.

Ring til Dan Olvhøj og hør mere om dette kursus og om de andre kurser, der starter efter nytår.

Vi har teleslynge i undervisnings-lokalerne og vi sørger for tegnsprogs-tolk eller stemmetolk, hvis det er nødvendigt.

Døves og Hørehæmmedes Daghøjskole

DISKOTEK POOL & DANCE HOUSE

Strandvejen 10 · Nyborg · Tlf. 65 30 33 32

Åben: torsdag - fredag - lørdag 20 - 05

Gratis pool: torsdag - fredag - lørdag 20 - 24

Gratis entré indtil kl. 24.

Altid kanon tilbud i baren!

Nexø apotek

Strandgade 7, 3730 Nexø
Tlf. 56 49 20 19, fax 56 49 25 73
Apotekudsalg i Åkirkeby
Eskildsgade 7, 3720 Åkirkeby
Tlf. 56 97 51 51

"De 7" på Filmkursus

Tekst og fotos: Lene Hempel

Den 30. oktober holdt DDU filmkursus. Underviser var Annette Wernblad, som bl.a. har sit eget firma Outlaw Academy, der tilbyder forskellige filmkurser.

Annette startede med at fortælle, hvordan film er opbygget. Hun nævnte også, at de første 5–10 minutter af en film er meget vigtige. Ofte får vi her en masse vigtige oplysninger om filmens videre forløb. Typisk vil mange her være ret ukoncentrerede, f.eks. sidde og hælde kaffe op, kigge ned i slikposen for at finde det bedste slik, sætte sig tilrette m.v. Men starten af filmen er utrolig informativ for resten af filmens handling. Det er altså her man skal være ekstra vågen.

Den grundlæggende dramaturgi i en film er:
Anslaget: Her præsenteres filmens hovedprincip/konflikt. Anslaget indeholder ikke altid figurer, der følges igennem filmen.
Præsentation: Præsentation af filmens hovedpersoner
Uddybning: Filmens hovedprincip/konflikt uddybes
Konfliktoptrapning: situationen tiltager
Konfliktudløsning: "Helten" vinder eller taber
Udtoning: Slutning

Herefter så "De 7" (deltagere) klip fra "Seven" og "Cape Fear" og man drøftede livligt, hvem der var hovedpersonerne i de to film: Mills (Brad Pitt) eller Somerset (Morgan Freeman), Max Cady (Robert de

Niro) eller Sam (Nick Nolte). Hvilken hovedkonflikt udspiller der sig i de to film og hvorfor, og der var også tid til at kigge på forskellige symboler. Hvad er Ørnens betydning i Cape Fear, hvilken symbolik er der knyttet til tallet 7, hvilken af de 7 dødssynder handler Seven mest om, hvad betyder Max's ryg-tatovering osv. Og vips var de 4 timer gået.

Ny pjece om at undervise med ts-tolk

Undervisere på gymnasier, erhvervsskoler, HF, seminar, universiteter, VUC m.v. som for første gang skal bruge tolk i undervisningen kan hente gode råd og nyttige oplysninger i pjecen:
At undervise med tegnsprogstolk – information til undervisere om unge og voksne døve i uddannelse.
Pjecen er gratis og kan bestilles hos:
Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede, Kongevejen 252, 2830 Virum, tlf. 45 83 38 00
e-mail: vcddh@kbhamt.dk.

Pjecen indeholder:

- Information om døves sproglige baggrund
- Fakta om tegnsprogstolkning
- Gode råd om brug af tegnsprogstolk i forskellige undervisningssituationer
- Adresseliste over relevante informations- og undervisningscentre samt alle tolkeadministrationer

Pjecen er udarbejdet af Center for Døve, Danske Døves Landsforbund, Danske Døves Ungdomsforbund, Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede og Center for Tegnsprog (KC) – og er udgivet med støtte fra Undervisningsministeriet.

Dansk Tegnsprog Melodi Grand Prix 99

Tekst af Lene Hempel og Fotos af Michael Vestergaard

DITO'S Turistfart

Kørsel overalt i Danmark og Europa.

Vi har forslag i alle prisklasser og busser til alle formål, 20 - 72 personer:

Luksusbusser
- Toilet
- Køleskab
- Kaffemaskine
- Aircondition
- Biltelefon, video

28 personers VIP-bus
- Møderum til 8 pers.
- Aircondition
- Telefax
- Køkken m. fadølsanlæg
- Biltelefon, video

Sovebusser
- 42 - 48 liggepladser
- I øvrigt som luksusbusserne

Handicapbusser m. lift, til 1 - 15 kørestole + 7 - 45 sæder.

Tlf. 59 44 02 00
Fax 59 44 07 66

K.P. Danøsvej 2 · 4300 Holbæk

Lørdag den 20. november var der Dansk Tegnsprog Melodi Grand Prix på Holtbjergskolen i Herning. Der var masser af god og kreativ optræden, sange med budskaber som kærlighed, fred, lighed, og børn/unge, der havde det dejligt.

Bussen fra Dito's skulle pakkes med alt 18-hands udstyr, før turen gik til Herning.

Der var i alt 11 grupper der deltog i melodi Grand Prix-99

Mens DDUs bestyrelsesmedlemmer, der deltog som dommere skulle votere om vinderne, spillede 18-hands nogle af deres nye sange.

Præmien var et gavekort til hver vinder fra Hennes og Mauritz.

2. pladsen gik til pigerne fra Møllevangskolen for deres flotte sang af Britney Spears med titlen : »Sometimes«.

At sidde i dommerpanelet var ikke let, så det var med sved på panden, at DDUs dommerpanel trak sig tilbage for at votere.

Men resultatet blev:
1. pladsen Thim og Mikkel fra Kastelsvejskolen med sangen "Narko" - en rigtig anti-narko-sang.
2. pladsen Dilber, Tina, Scerbanu og Zamzam fra Møllevangskolen med Britney Spears sangen "Sometimes". En flot optræden af de 4 piger
3. pladsen Kristine, Pernille, Lotte og Natascha - diskopigerne fra Kastelsvejskolen med sangen "Do you speak English".

Bo overrakte 3. præmien til diskopigerne fra Kastelsvejskolen med sangen "Do you speak English".

Thim og Mikkel fra Kastelsvej fik 1. pladsen, for deres flotte sang om »Narko«

Efter finalen var alle børnene oppe på scene for at danse og synge.

DDU vil gerne takke 18 Hands for deres store engagement og tålmodighed, Olympia og DDI der lagde lokaler til arrangementet, skolerne, som tog positivt imod ideén og ikke mindst alle deltagerne både dem, der var med i Herning og resten, som ikke nåed til finalen.

Kun døde fisk følger strømmen!

Af Elisa Nielsen

Er du en "død fisk" – eller vil du selv?

For ikke så lang tid siden var jeg til en fest, hvor jeg faldt i snak med en bekendt, som jeg har ikke set længe. Efter lidt "small-talk" spurgte han til mine fremtidsplaner. Begejstret gik jeg i gang med at fortælle om det projekt jeg er med i, men han afbrød mig med "hvad vil du egentlig være?" Jeg svarede ham lidt surt, at jeg faktisk var ved at fortælle ham det, og at jeg har en lille drøm om at blive journalist eller noget inden for medierne. Han måbede en stykke tid og sagde så "jamen vil du ikke være lærer? Eller pædagog?" Jeg tænkte så ikke mere over det før den næste dag, hvor jeg sad hjemme og plejede "eftervirkningerne" fra festen. Mine spekulationer førte til et spørgsmål. Har min generation fået det stempel, at vi absolut skal være lærer eller pædagog?

Måske er det mig, der føler det sådan, men jeg synes nu, at jeg har hørt den sætning omtrent en trillion gange i hele mit liv. Ikke bare af mine venner, min familie, men gud-hjælpe-mig også af døvekonsulenterne, lærerne, det vil sige alle de "kloge hoveder", som jeg har mødt på en eller anden måde. Selv om jeg udtrykkelig har sagt nej, nej og atter nej.

Adskillige gange har jeg været til møde med døvekonsulenten, sagsbehandleren, you name it, hvor de altid har trukket anstrengt på smilebåndet, hver gang jeg fortalte, at jeg vil være journalist. Det er som om de altid klapper mig på hovedet og siger "ja ja, lad os nu se hvordan det går, ikke? Det kan være, at du hellere vil have en anden uddannelse om et års tid, som f.eks. lærer, ikke også?" Alle, der har oplevet det samme, rækker hånden op! Jeg gætter på, at det er mange!

Det behøver ikke nødvendigvis være, at de anbefaler man skal være lærer eller pædagog, men også tømrer, smed, maler – altså ikke lige den uddannelse, man helst vil have! Der er intet galt i at være lærer eller pædagog. Det er et ædelt erhverv, for man er med til at "forme" fremtidens borgere.

Som lærer eller pædagog, kommer man unægtelig til at påvirke børn og unge, og derfor synes jeg, at man skal have sit hjerte med i den uddannelse, man vælger. Om det så er som lærer, pædagog, smed, maler, advokat eller andet! Jeg har interviewet to personer, Jens Luckenbach og Karen Talks, så I selv kan få en fornemmelse af, hvilke grunde man vælger, når man vil læse til lærer eller pædagog.

Hvorfor er du under læreruddannelsen?

Jens L. (p.t. lærerstuderende i Odense): Egentlig vil jeg hellere være datalog, men mit gennemsnit er ikke højt nok for at komme ind på universitetet og læse datalogi. Da den nye IT-uddannelse er forholdsvis ny, har den derfor ingen kvote 2.

Alternativet var, at jeg læste til datamatiker I 1/2 år og gør jeg det godt, så kan jeg læse datalogi, der tager 3 år på universitetet, men til det kan jeg ikke få bevilget tolk! Så jeg synes, at læreruddannelsen giver mig en bred mulighed for at komme til at undervise i det, jeg helst vil.

Hvad synes du om dem, der bare vælger at læse til lærer eller pædagog, fordi de tror, at det er lettest for dem?

Der er et ordsprog, der siger "kun døde fisk følger strømmen", men jeg synes, at det er svært for mig at bedømme, hvem der tager lærer- eller pædagoguddannelse som en let løsning. Da mine døve medstuderende på lærerseminaret virker seriøse med hensyn til deres uddannelse. Det er faktisk kun mig, der ikke vil være lærer! Jeg kunne godt tænke mig at undervise på idrætshøjskoler, daghøjskoler o.s.v., bare det ikke har noget med børn at gøre!

Hvorfor vil du være lærer?

Karen T. (p.t. HF-studerende i Odense): Jeg har altid villet arbejde i et døvemiljø, og det vil sige et tegnsprogsmiljø, for det er vigtig for mig at kunne kommunikere 100% uden misforståelser.

Er det fordi det er et trygt arbejde for døve?

Ja, selvfølgelig er det trygt på nogle områder, men det er ikke derfor, jeg vil være lærer. Jeg har altid gerne villet gøre noget godt for døve børn og unge. Jeg vil vise dem, at det kan betale sig at tage initativet og realisere sine drømme. Personligt synes jeg, at mange af lærerne på døveskolerne ikke stimulerer eleverne nok.

Døve børn og unge føler sig ofte presset af deres familie, venner, lærere, døvekonsulenter etc. til at følge en bestemt uddannelse. Min drøm er, at halvdelen af døvelærerene selv er døve! Jeg synes at det er godt for døve børn og unge at have voksene døve at identificere sig med.

Karen og Jens har tænkt over hvad de vil i fremtiden. Hvad med dig? Eller ordner din døvekonsulent det for dig? Tænk lige over det!

– men Kim er ingen død fisk!

Af Michael Vestergaard

Fortid

I forbindelse med artiklen om døvelærere, vil jeg skrive om en person, som også på et tidspunkt tænkte på at blive døvelærer. Men han valgte en anden vej og oprettede sit eget firma.

Kim Støvring er 27 år, bor sammen med Rosa og Damien, deres søn på 8 måneder.

Kim startede på Randersgades Skole. Han stoppede efter 8. klasse og kom herefter – ligesom mange andre unge døve – til Nyborgskolen. På Nyborgskolen tænkte Kim meget på at blive typograf.

Efter Nyborgskolen kom han i praktik som pladesmed, men da han gerne ville arbejde med det grafiske område, valgte han senere hen teknisk skole, hvor han imidlertid ikke kunne få plads på grafisk linie.

Han holdt derfor op på skolen og arbejdede i en periode med mange forskellige ting, bl.a. var han ansat på Døves Vaskeri, arbejdede som køkkenmedhjælper på Kastelsvejskolen samt som ITV-medarbejder i Brohusgade 17.

Kim er i dag redaktør på Absalons blad Abs-Avisen, og han har arbejdet på ungdomsprogrammet for døve: "Hænderne Op". Han startede i januar på Døvefilm Video, og endelig er det lykkedes ham at komme på teknisk skole indenfor det grafiske område.

Eget internet-firma – Magic Data

Kim har i flere år været interesseret i at få sit eget firma, men told- og skattereglerne, som man jo skal kende – afskrækkede ham lidt, men for et år siden startede han for alvor. Tidligere hjalp han ofte familie og venner med deres EDB-udstyr, men nu var det slut og samtidig var der en mulighed for beskæftigelse til Rosa, som i dag passer firmaet.

Har man eget firma, er det vigtigt at have overblik. Kim har derfor 3 "hjælpere" i sit firma – en chauffør, som henter varer hjem, én der opdaterer firmaets hjemmeside og Rosa, der passer det administrative arbejde.

Den daglige kontakt til kunder m.fl. går via internettet, hvor du finder Kims firma på www.magicdata.dk og du kan kontakte Kim på chef@magicdata.dk

Jolly®

Lige i nærheden...

McDonald's

Nyborg

Storebæltsvej 3 - Åbent: Alle dage 10-23

EN FLYVENDE REKLAME

studie 17 A/S

REKLAME

Bøllingsvej 7B • 4100 Ringsted • Postgiro 9 50 07 66

Telefax 57 67 11 18 • Telefon 57 61 18 18

Datafirmaet

Knud D. Olsen

Kindhestegade 12 F

4700 Næstved

Leverandør til Danske Døves Landsforbund

Tlf. 55 77 56 06

Mobil 40 10 74 75

Fax 55 77 59 06

Af Mette B. Bertelsen

Interrail

Et par sommerferieoplevelser er altid rare at høre, selv om julen nærmer sig. Så kan man jo sidde og tænke tilbage på sommeren og drømme lidt om sol og strande.

Jeg vil gerne fortælle om min oplevelse af en interrail tur i sommers med 3 andre piger; Silja, Laura og Mette. Vi havde snakket om at tage ud og rejse sammen, efter at vi havde haft succes med en solo pigetur i Italien sidste år. Silja tilsluttede sig ideen, og vi diskuterede heftigt frem og tilbage. Vi besluttede os for at deltage i DSBs interrail konkurrence, hvor de sponsorerede hele svineriet. Men nej, de fandt os desværre ikke charmerende nok.
Skidt være med det, tænkte vi, og så bestilte vi billetter til 2500 kr. pr. kvinde - billetterne dækkede hele Europa, så vi havde stort set frit valg mellem alle lande.

Så var der bare om at vente indtil den store dag, den 28 juni, oprandt. Tungt belæsset som et eller andet pakæsel, med en kæmpemæssig rygsæk, hoppede jeg på toget fra Ålborg, Silja sluttede sig til i Århus, og i Fredericia mødte vi Mette og Laura.

Første mission var at erobre Amsterdam, og resten ville vi finde ud af hen ad vejen. Vi satte kurs mod Hamburg, hvor vi ville skifte tog til Amsterdam. Det lykkedes os at stå af det forkerte sted ved Hamburg. Men heldigvis blev vi fanget af en massiv tysk Frau med store armbevægelser og ført tilbage på rette kurs. I Hamburg fik vi spist vores fladtrykte madpakker fra Danmark og så hilste vi også på mange af Hamburgs uhumske typer.

Vi fik nemlig forvildet os ind i en gade med en masse ludere og narkomaner.

Nå, men så tøffede vi videre mod Amsterdam og ankom sent om aftenen. Som de usikre nybegyndere vi var, blev vi vejledt hen til et hotel udenfor Amsterdam, hvor værelserne blev solgt til overpris. Der sov vi så, og næste dag gik vi rundt inde i Amsterdam og kiggede. Vejret var ikke synderligt godt, så efter et par dage besluttede vi os for at rykke teltpløkkerne op. Dog nåede vi at møde 2 døve hollændere, spise noget hashkage og drikke lidt hashte. Vi var også lidt kulturelle; vi prøvede at sejle i kanalerne.

Næste kryds på interrail kortet var Paris, byernes by. Hér ville vi hænge ud på sofistikerede caféer, drikke cafe aú lait og måske flirte med tjenere med røde charmeklude om halsen. Det var sent, da vi ankom, men vi tog metroen til et eller andet hotel, der ikke var helt billigt. Næste dag tog vi rygsækkene på igen og fandt et bedre hotel. Dér hyggede vi os rigtig meget. Vi var på farten hver eneste dag, gik rundt og så på butikker, var i Louvre, ved Champs Elyssés, i Eiffeltårnet og ved les Tuilliers. Vi var ret kulturelle, og vejret var pragtfuldt. Franskmændende var utrolig charmerende. Stemningen skilte sig meget fra Amsterdam. På vores sidste aften syntes vi godt at vi kunne tillade os at ryste lidt op med pengene og gå på restaurant og derefter i byen. Hér mødte vi mange interessante mennesker; parisiske forretningsmænd, en plattenslager og nogle lækre sorte fyre.

Mens Laura og Silja havde travlt med de lækre fyre, var Mette og jeg øjenvidner til et tåregasangreb og blev kørt hjem af et par unge parisiske fyre. Ja, Paris er godt nok en stor by.

Vi besluttede os for at bryde op efter en 4-5 dage. Silja og Mette ville gerne besøge deres venner i det sydlige Frankrig, mens Laura og jeg hellere ville se strande og sparsomt påklædte surfere. Silja og Mette tog til Poitiers, og Laura og jeg lod os inspirere af vores interrail håndbog: "Biarritz tiltrækker surfere fra hele Europa og ikke mindst stranden er et stop værd, inden turen går til Spanien". Ja, dér skulle vi hen og lege Baywatch.

Efter en lang togrejse var vi endelig ved målet. Der var ingen andre interrailere, kun os. Efter at være kørt med den forkerte bus og skabt lidt ravage i det franske transportssystem, fandt vi ind til byen. Det så lækkert ud, bølgerne var helt vildt store, bjergene ragede majestætisk op og det var virkelig smukt. Desværre var vejret ikke så smukt. Vi holdt ud et par dage, tilbragt på hotelværelset med at se Tour de France. En enkelt gang lykkedes det os at gå på stranden, men kort efter forsvandt solen og regnen kom. Men bølgerne var fede. Dét var så vores Baywatch-drøm, der druknede med regnen. Men vi mødte da Oleksandr og Igor, 2 sjove døve gutter fra Ukraine, der var i Frankrig for at sælge disse her sjove dimser til turister.

I Porto var det drønvarmt, lige efter vores hjerte. Vi fandt et kedeligt vandrehjem, og Porto var i det hele taget ikke særlig spændende.

Heldigvis var Lauras forældre på ferie i området, så vi kom med dem over til deres campingplads og fik lidt gratis overnatning og forældre-omsorg. Endelig fik vi lov til at agerere badenymfer, men her var vandet iiiiiiisskoldt! Koldere end i Danmark!

Efter nogle dage fortsatte vi. Vi stod af i Madrid; nu skulle vi være storbymennesker igen. Her var der en masse at se; vi hang ud på caféer og stønnede i varmen. Egentlig ville vi se lidt af den spanske kultur - tyrefægtning, men det nåede vi aldrig.

Vi mødte en ung døv fyr fra Madrid, der hed Abdul. Han spurgte om vi ville med i byen den samme aften. Ja tak, sagde vi. Det ville være rigtig spændende at hilse på hans venner. Samme aften, inden vi skulle møde Abdul, gik vi på bar og fik smagt på et par eksotiske sydlandske drinks, daiquiri og piñacolada. De smagte ikke af Baywatch, som vi ellers havde fantaseret om. Vi mødte Luis, der også var døv. Senere skulle vi møde alle spaniolerne, men det viste sig at kun være Abdul. Han ville vist hellere have os for sig selv, og han viste os rundt på forskellige diskoteker, ingen af dem faldt i vores smag og da han til sidst blev for meget, smuttede vi så stille væk fra ham. Næste dag var det på med rygsækkene og væk fra Madrid!

Via vores medbragte mobiltelefoner, aftalte vi med Mette og Silja at vi skulle mødes i Firenze, Italien. De var i Sevilla i Sydspanien, da vi lavede aftalen. Vi tog rygsækkene på og tog bumletoget til Barcelona, og det viste sig at vi skulle vente en hel dag på nattoget til Cerbere-Ventimiglia.

Vi gad ikke at gå i byen i Barcelona, så vi anrettede os rigtig mageligt med soveposer og liggeunderlag på banegården.

Her mødte vi minsandten Mette og Silja! De var taget lidt tidligere afsted. En overraskelse - de havde begge fået lavet tatoveringer, da de var i Sevilla.

Og så gik ventetiden med at sammenligne-oplevelser - de havde været i Poitiers og La Rochelle; derefter et lille smut forbi Pamplona (der var tyre-festival) og så Sevilla.

Næste dag rejste vi hele dagen - forbi Nice, Cannes, Ventimiglia, til Pisa. Hér blev vi enige om at fortsætte 2 og 2. Mette og jeg ville til Syditalien, mens Laura og Silja ikke helt var sikre. Så sagde vi farvel til hinanden på stationen efter en beskeden omgang pizza, og derefter tog Mette og jeg toget til Rom. Hér fandt vi et hotel til overpris, og besluttede os for at fortsætte til Salerno ved Napoli næste morgen.

Da morgenen oprandt, gik vi på en lille sightseeing i Rom og min pung blev stjålet. Oh skræk og ve! Heldigvis var mobiltelefonen der stadig, så det gik hurtigt med at sende en SMS til Danmark og få Visa´en spærret.

Fra Rom til Napoli sad vi i toget, og så kom der 2 fyre ind, den ene var enormt feminin. De to satte sig overfor os, og snart kom vi i snak, og til sidst var vi sikre på at de to, Andrea og Paolo, i hvert fald ikke var bøsser. Da lærte vi, at italienske fyre er meget bevidste om sig selv, og går i tøj, der i Danmark ville virke bøsset. Det endte med at de ville have os med ud på en dobbelt date, men vi betakkede os og tog videre til Salerno. Men det var en sjov oplevelse, første gang (næsten) vi stiftede bekendtskab med den italienske charme.

I Salerno fandt vi et vandrehjem, og hvem mødte vi så der? Laura og Silja! De var også taget til Salerno. Vi var sammen et par dage, gik på stranden og var i byen. Der var rigtig mange unge italienere på scooters, der var sammen om aftenen. Vi gik på en bar alle fire, og så mødte vi de to sjoveste typer; Giuseppe og Salvatore. På en eller anden måde fik vi viklet os ind i en aftale med dem, som vi absolut ikke var interesseret i. Næste aften ville vi så stille brænde dem af, men nej, manden fra vandrehjemmet kom og sagde at de havde ringet efter os. Så var de der, med 2 venner - dvs. 4 fyre.

Vi fik talt os fra at tage med dem, og de kørte hjem på deres scootere. PUHA! Dagen efter tog Silja og Laura videre til østkysten, mens Mette og jeg blev i Salerno; vi gik på stranden. Lejede mountainbikes og kørte rundt. Den italienske trafik var rigtig vild, men vi overlevede mirakuløst uden ulykker.

Efter nogle dage ville vi prøve noget andet, så vi tog toget fra Napoli til Pescara, der ligger på den italienske østkyst. I toget mødte vi en gammel australier af italiensk afstamning, der var på sin (formodentlig) sidste rejse i Europa. Han oprullede, sådan omtrent, sin livshistorie for os via. papir, blyant og fagter. Da han var stået af, kom vi i clinch med Max og John. Egentlig hed de Massimo og Giovanni; to italienske soldater, der åbenbart syntes at det var smartere at hedde Max og John. John - eller rettere sagt, Giovanni, havde en vis lighed med Tom Cruise.

I Pescara kl. 22 om aftenen; ingen hoteller med rimelige priser var til at opsøge. Vi mødte en italiener, der også hed Massimo, han ville gerne hjælpe os med at lede efter et hotel, men vi fandt ikke noget. Til sidst tilbød han os at vi kunne overnatte hos ham! Efter lidt betænkning, sagde vi ja. Og det viste sig at han boede i et husbåd! Det var fedt at prøve sådan noget.

Næste dag fandt vi et hotel, prisen var overkommelig; men værelset var fyldt med kakerlakker! Pescara var ikke rigtig et sted med de store forlystelser, ud over en strandpromenade med en masse boder. Selve stranden var OK, men man skulle betale i dyre domme for en liggestol, så vi gik over til et sted hvor der ikke var liggestole - der kom de "indfødte" fra byen for at være på stranden. Ingen turister, kun os!

Efter et par dage fortsatte vi rejsen - vi skulle møde Silja og Laura i Bologna, og så snakkede vi om hvad vi havde lyst til. Mette og Silja ville gerne til Prag og nyde storbylivet. Laura og jeg ville hellere slappe af og feste. Så vi tog sydpå igen, ca. 30 km. til Rimini. Mette og Silja fik fikset et nattog og kørte nordpå.

Vi havde været i Rimini året før, så vi kendte de fede steder. Vi fandt hotellet, vi havde boet på før og fik genopfrisket de gamle minder. Uheldigvis var vejret dårligt i Rimini, så det at gå på stranden kunne slet ikke komme på tale. I stedet var vi i byen, lejede cykler, prøvede at leje scooters, men vi fungerede ikke så godt sammen med disse motorkøretøjer.

Om natten var vi på diskotek. Hér mødte vi Alfredo og Felice. To sjove fyre fra Pesaro, og de inviterede os på middag hjemme hos dem. Næste dag fortrød vi og ville brænde dem af. Men de kom, så vi blev nødt til at holde vores aftale. Vi kørte til Pesaro med dem og var

bange for hvad de nu havde i tankerne; massevoldtægt måske?? Heldigvis var de et par helt flinke fyre, og de lavede noget god italiensk mad som vi skyllede ned med italiensk lambrusco. Så god mad havde vi ikke fået længe (på Interrail spiser man ikke særlig luksuriøst) og de kørte os tilbage til Rimini. Efter et par dage måtte vi vende næsen nordpå, for der var næsten gået 1 måned.

Så gik rejsen hjem; til Bologna, skift, mod München (nattog) og så igen et skift mod Hamborg. Det var ret vemodigt at køre nordpå, folks udseende ændrede sig, det samme med deres påklædning og opførsel. Og at det var tyskere, blev vores humør ikke bedre af ;-) I Hamburg skiftede vi tog til Fredericia, og nogle timer efter var vi i Danmark igen.

Til Jer der ikke har prøvet det, kan jeg stærkt anbefale at tage på Interrail. Hvis I tænker, at det bare er for ulækkert at bo i telt 1 måned og ikke gå i bad, så var det ikke tilfældet med os. Vi overnattede primært på hoteller og vandrehjem og var i bad hver eneste dag.

Det afhænger, hvordan man har lyst til at rejse. Man kan vælge den "primitive" udgave med telt eller den mere luksuriøse udgave med overnatning på hoteller. Men dét er en hel del dyrere. I alt brugte jeg omkring 12000 kroner på turen. Men det var absolut det værd.

Tag på en sjov og spændende ferie og mød andre unge
døve og hørehæmmede fra hele Danmark.
Spansk solferie i hytte eller mobilhome på hyggelig,
moderne campingplads med swimmingpool og strand.
Mange aktiviteter: prøv at dykke, oplev Barcelona og meget mere.
Luksus sovebus. Tegnsprogskyndige rejseleder
fra afrejse til hjemkomst.
Bestil katalog og se bl.a. påske i Paris og Disney World
– efterår i Prag, Paris eller Venedig. Udkommer først i januar.

FÆLLESREJSER
Døves og hørehæmmedes rejsebureau
Dannebrogsgade 59 · 9000 Aalborg
Tlf/skr.tlf/fax: 98 12 20 18 · E-mail: faellesrejser@mail.dk

Nyt rejsebureau for unge døve og hørehæmmede

Busrejser med tegnsprogstolke som rejseledere

Det nye rejsebureau, FællesRejser, arrangere spændende ungdomsferier på døves og hørehæmmes behov og vilkår. For at alle kan få størst udbytte af rejseoplevelserne bruger FællesRejser blandt andre døve og sidste års studerende fra KC-Centret i Århus som rejseledere.

Personerne bag FællesRejser har selv døve forældre, og kender derfor døves vilkår og behov. Samtidig har de flere års erfaring som rejseledere.

Lige meget om det er individuelle rejser for unge, familier eller grupperejser på tværs af skoler, institutioner og foreninger eller rejser med skræddersyet program, er ferie med andre ligestillede personer, tryghed, kvalitet, service og tilfredse feriegæster det vigtigste for personerne bag FællesRejser.

I januar og februar måned vil FællesRejser besøge døveforeningerne og fortælle mere om rejseprogrammet for år 2000. Se efter opslag i døveforeningen der fortælle, hvornår FællesRejser kommer.

Millennium 2000

Nedtælling til det nye årtusind

...er begyndt for længst og flere steder her på Jorden er der allerede planlagt millenniumfest. Det bliver på mange forskellige måder, f.eks. forsøger **Düsseldorf, Tyskland** sig med en plads i Guinness Rekordbog med titelen "verdens længste nytårsfest", hvor den skal vare i tre dage. I **Paris, Frankrig** vil man opleve et kæmpe og imponerende Eiffeltårnets lysshow, hvor der skal tændes 20.000 pærer, når klokken slår 12. **En gruppe faldskærmsudspringere** har besluttet, at se årtusindets allerførste solopgang ved at springe ind over datolinien og de vil samtidig være i luften præcis når årtusindet begynder. Vores **Dronning Margrethe** har valgt at holde nytår, som hun plejer, fordi hun ikke mener, at der er noget usædvanligt ved dette nytår.

Men hvad med **unge døve**, skal de holde nytår i stil som de ovenstående eller skal de blive hjemme i trods og spise nytårsmiddag sammen med bedsteforældre? Det har jeg spurgt et par unge døve om, de fortæller hvor de skal holde nytår:

Helle Christiansen

Skal du holde nytår i London?

Nej, desværre ikke - men det vil jeg prøve en anden gang. Grunden til at jeg ikke skal holde nytår i London er, at jeg blev inviteret til en nytårsfest i kongehuset i København. Nej, det er bare for sjov. Jeg skal altså holde nytår sammen med min elskede og en flok unge døve i København.

Joan Seneka

Skal du holde nytårsmiddag med dine bedsteforældre?

Nej, det skal jeg ikke, selvom det ville være "god" musik for sjælene. Dette skal forstås sådan, at min farmor snakker ad H... til, og vi er så heldige ikke at kunne høre hende, men i stedet for kan vi mærke alle vibrationerne og føle lydbølgerne fra hende. Min morfar kan lave mad, men det er begrænset hvor meget. Nytårsaften skal jo ikke spoleres af sovsen som er brændt på! Jeg skal holde nytår i Århus sammen med 90-100 andre døve, som er på min alder. Det ser jeg meget frem til, for det bliver kanon!

Herluf Christiansen

Skal du holde nytår på Tahiti?

Tahiti?!? Nej, for jeg er bange for et fremmed sted. Jeg vil hellere være hjemme, hvor mine forældre også er til stede! Jeg skal holde nytår i Århus, hvor vi bliver 75 unge i alt, og det bliver sikkert fedt. Festlokalet er tilfældigvis nedunder min lejlighed, hvilken er godt, hvis jeg falder under bordet.

Thomas Knapp

Skal du holde nytår hjemme hos dig selv?

Øh... Da jeg simpelthen ikke kan undvære min kære computer, har jeg valgt at blive hjemme og se, om den altså vil overleve årtusindeskiftet! Nej, jeg skal fejre nytåret i Fredericia sammen med andre unge døve.

Morten Mortensen

Skal du holde nytår i luften, faldskærmsudspring?

Nej, jeg skal til Århus i stedet for! Jeg vil ikke springe faldskærm, da det måske kikser i forbindelse med år 2000 problemet??? Nej, jeg vil gerne prøve faldskærm, men ikke d. 31. dec. 1999 - der vil jeg nyde det sammen med venner nede på jorden!

Altså vi unge døve fejre nytår i Danmark på næsten sædvanligvis vis, men alligevel med mere fest og farver, da det er år 2000!

God fornøjelse med arrange-mentet

Shell Raffinaderiet

Egeskovvej, Tlf. 79 20 35 22

En jyde besøger København

Af Mette B. Bertelsen og Alex Hansen

Visualis´ udsendte medarbejdere har været en tur i hovedstaden for at se hvad der rører sig i byen - vi har været omkring Strøget, på Christiania, et smut forbi ungdomsklubben Absalon, der ligger i Brohusgade nr. 17 - kaldet B17 af københavnerne og ikke mindst ude i det københavnske natteliv.

Shopping

Der er masser af muligheder for shopping i København. Der findes mange butikker, både på Strøget og i sidegaderne til Strøget (Latinerkvarteret). På selve Strøget finder du mange butikker, der også findes i andre byer - Vero Moda, ONLY, H&M, Jack & Jones, InWear/Matinique, Deres, Intersport og så videre. Hvis du skal have noget, man ikke kan få andre steder, var det måske en idé at tage et kig på Latinerkvarteret. Her finder du butikker som Flying A, Cocoon, Democrats og Invasion. Hvis du synes det er nemmere på Strøget, kan du sagents finde fede butikker, der sælger det hippe tøj til helt okay priser: Bror & Søster, Nørgaard på Strøget, Et Toi, Indiska, Norma Jean, Nice Girl o.s.v.

København er en by, der har mange sjove mennesker. Man kan få timer til at gå med at kikke på dem! Du kan sidde på en café og få en øl eller kakao, eller hvad du så lyster - der findes en masse caféer omkring Gråbrødretorv, Kultorvet og Amagertorv. Er det småt med pengene, kan du sagents få noget mad på de mange shawarmagriller der er på Strøget - eller du kan ty til McDonald´s (deres mad er trods alt billig). Det skulle ikke volde de største problemer at finde en! Skulle du få lyst til at være kulturel, er der jo den lille Havfrue, Rundetårn, Tivoli og ikke mindst Christiania.

Christiania

Du har garanteret hørt om Christiania. Det er jo derude på Amager, og det er her de sjove mennesker bor. Visualis har skam været derovre for at tjekke marked. Den mest kendte gade er Pusher Street.
Det er her, alle boderne med hash ligger. Christiania er dog meget andet end hash. Christianitterne er nogle meget kreative mennesker, og det kan man se i Fristaden, hvor folk selv bygger deres huse. Man kan gå rundt og kigge på husene, og der findes faktisk også en biograf, købmand, børnehave, cykelhandler og et badehus. Faktisk har christianitterne opbygget et lille samfund, hvor man lever alternativt. Der er ikke nogen biler at se nogen steder - da de nemlig er forbudt. Christiania er en hyggelig og anderledes afveksling fra det øvrige København. Dog er det ret svært at flytte dertil, for man skal have gode forbindelser, hvis man gerne vil bo der.

København by night

København er en stor by. Det kan man tydeligt se, når mørket sænker sig på - der er en masse neonreklamer på de større kontorbygninger og høje lejligheder. Alting blinker farvestrålende i mørket, og efter 20 tiden begynder der at vrimle med unge, der skal i byen - på restauranter, caféer, barer og diskoteker.
Vi startede med at tage på restaurant, vores valg faldt på Chico´s en mexicansk restaurant inde i Scala bygningen. Der er en masse restauranter derinde, etniske restauranter og almindelige restauranter. Maden var god - betjeningen ligeså. Det var sjovt med de ironiske toner på menukortet. For eksempel kunne man vælge mellem forskellige ekstras, og der stod: "20 kroner – og her mener vi 20 kroner pr stik, ikke det hele vel!" , eller "Hver person betaler 50 kroner, ik' os'?". Stemningen var hyggelig, lyset dæmpet og stilen var meget mexicansk. Man kan få tacos, nachos og andre mexicanske specialiteter. Med hensyn til prisen er det ikke et sted man skal vælge, hvis det er småt med pengene. Men der findes en masse restauranter i København - det er bare om at have øjnene åbne!!

Så var der tid til at tjekke ungdomsklubben Absalon! De fleste unge kommer efter kl. 21 - Absalon åbner før, men der er ikke så mange de første par timer. Visualis fik spurgt nogle unge om hvordan det var at være der.

De fleste kommer primært om fredagen, og det for at være sammen med vennerne. Nogle går videre i byen efter at Absalon lukker - og hvor?

Meningerne er mange. Man kan gå på bar eller på diskotek. Men hvis man ikke lige er fra København, kan det godt være lidt svært at få øje på nogen diskoteker. Stemningen i Absalon netop denne fredag aften var afslappet, folk snakkede med deres venner, og der var ikke rigtig nogen der skulle have en vild aften i byen. Folk var enige om, at der måske var en tendens til at man kun snakkede med dem, man kendte. Men folk kommer fordi de synes det er fedt at være sociale i weekenden.

Unge døve i København

I Brohusgade var der flere personer. Alex og jeg delte os op for at få flest mulige informationer om unge døve i København. Generelt syntes de fleste, at det var svært at finde en bolig i København. Vi fangede blandt andet Thomas Sørensen. Han er oprindeligt fra Fredericia og er generelt tilfreds med Absalon, men kan godt klage lidt over manglende aktivitet fra de andre's side. Vi spurgte ham om hvorfor han flyttede til København. Til det svarede han at det var fordi der var flere muligheder i hovedstaden, bl.a. inden for uddannelsesområdet. Men det var også fordi de fleste af hans venner boede her, og det gør de stadigvæk også. Det fede ved København er at der er større modebevidsthed og aktivitet, fortæller han os. Han vil dog opfatte sig som jysk, men vil helst opføre sig københavnsk. Thomas er medlem af Absalon, men det er Josephine derimod ikke. Hun er over de 30 år og kommer her somme tider. Det karakteristiske ved København er "at man bor i byen", som hun udtrykker det. Der er en storbymentalitet som hun godt kan lide, selv om hun mener hun er for gammel til diskoteker. Hun foretrækker cafémiljøet. Det er hyggeligere. Josephine læser til lærer. Hun tilføjer at man er mere tilbøjelig til at give andre folk en lidt bedre behandling udenfor København. Der er jo også tolkespørgsmålet her. Det får de fleste til at flytte hertil. Det er Thomas også enig med Josephine i.

Som studerende

Vi faldt også over en tegnsprogstolkestuderende, Margit. Hun har boet i udlandet det meste af sit liv. Hun fortalte os dog at hun ikke er så meget i døveverdenen som det kunne se ud til. Hun elsker at smutte ind på Babooshka. "København er meget kompakt, lille og dansk," fortæller hun. På samme uddannelsessted som Margit går Mette også.

Dog er Mette ikke tegnsprogstolkestuderende, men går på Horizon. Hun mener at Horizon giver et stort udbytte. Man kommer til at vide meget om døve og døves historie. Hun flyttede til København fra Odense for at få et nyt liv, og det er hun blevet meget glad for. Vi talte med Mette mens hun arbejdede i Absalon. Hun er en slags bartender og et kig på prislisten giver en fornemmelse af det ret lave prisniveau. Man skal ikke af med meget for at blive fuld. Mette synes at København er en meget hektisk by. Man SKAL have travlt hele tiden. Og det synes hun også afspejler hendes liv. Det er meget svært at finde bolig. Lige nu bor hun i en fremlejet lejlighed. Hun mener at Absalon tilbyder nok af aktiviteter, men desværre bliver de ikke brugt fordi folk er blevet mere individualistiske. Absalon har åbent mandag, onsdag og fredag. Om mandagen er der mulighed for at spise aftensmad til en billig penge. Maden er god skulle vi hilse og sige!

Absalon

Absalon gælder for alle unge mellem 18 og 30. Bjarne Toft er leder for klubben og aflønnes som sådan ligesom de andre medarbejdere bliver det.

I modsætning til Thor i Odense får Absalon et varierende tilskud fra kommunen – et tilskud der gør at det er muligt at være fleksibel på mange områder – også selv om aktiviteten er lav. Medlemstallet voksede fra 120 før sommerferien til 135. Men tilskuddet er regnet ud fra en medlemsstørrelse på 85. Egentlig burde tilskuddet vokse tilsvarende, fortæller Bjarne Toft. Der er ni medarbejdere – og i modsætning til de frivillige i Odense skal disse betale et årligt kontingent på 480 kroner. Satsen gælder fra den 1. januar 2000. Men der er diskussioner om et eventuelt bortfald af dette. Der er et klubråd der styres af Pia Bang Friis, Rune Kofod, Sune Schrøder, Lisa Hedegaard og Morten Mortensen. Disse står for diverse arrangementer. Klubrådsmedlemmerne lønnes ikke idet det er på frivilligt basis – også de betaler kontingentet på 480 kroner. Omkostningerne er omkring de 1,050,000 kroner årligt hvoraf de 650,000 går til lønninger, de 200,000 til husleje inkl. varme og rengøring. Resten går til diverse ting.

Mette: fortæl lige også hvad de andre fortalte dig.

Videre i byen... Hvad skal man vælge, hvis man ikke aner noget om det københavnske natteliv? Det bedste råd, Visualis kan give er, at du skal finde nogen der kender nattelivet. For at nævne de mest besøgte steder, til dem, der vil danse og måske score, er IN og Britannia. Hvis du vil blære dig lidt eller måske er på jagt efter en rig M/K, kan du lede i Boltens Gård eller måske the Baron and the Baroness. I Boltens Gård ligger de dyre og hippe diskoteker – NASA og Couch. Men regn ikke med at du kommer ind, med mindre du er over 24 og meget rig. For homoseksuelle er der Pan, Sebastian og Size. Ud over dette findes der utallige barer langs Strøget og i sidegaderne. Så det er bare om at samle lidt charme, selvtillid, lækkert hår, fikse dit falske ID (hvis det kræves) og gå ud og trykke den af sammen med kammeraterne! Får du lyst til at lave noget skørt, kan du jo leje en bycykel og stæse rundt i Staden om natten - måske være lidt natkulturel! Det gælder dog kun i sommerperioden.

Transportssystemet i København er ret enkelt at finde ud af. Der er et S-tog netværk, hvor man kan komme omkring i København og ud i forstæderne. I øjeblikket arbejdes der under jorden, for København skal også have en metro - ligesom London, Paris og alle de andre storbyer. Det tilrådes at købe et klippekort til S-togene, selv om det er legende let at snyde.
(Her må jeg simpelt hen sige at Mette tager fejl – der er kontrol næsten hver aften – men det har hun ikke set – hvad beviser det!!!!?) Men hvem gider at give 500 kroner ud for ingenting?

Fakta om Chico

Beliggende i Scala. Vi spiste "Beef Enchiladas" og "Chico". Desserten var "Banana Split" og "Tortillapandekage med is". Dertil kommer to colaer. Det løb op i 391,00 kroner.

Fakta om Sporvejen på Gråbrødretorv

Ideel til lidt frokost. Indretningen er som i en sporvogn – meget lidt plads med meget brune og grå bænke og borde. Man kan spise forskelligt – vi valgte burgere. Det løb op i 44,00 per person. Altså ikke helt billigt. Og colaen kostede 28 kroner (½ liter). Men det er en oplevelse at sidde derinde.

Politisk interesseret?

Så kig her!

Vi er en gruppe, som vil engagere os i at etablere en politisk gruppe for døve socialister, uanset alder, udseende eller geografisk placering. Vi forestiller os at vi i første omgang selv holder et møde, hvor vil vil drøfte vores tanker, ønsker og formål. Derefter vil vi prøve at få et politisk samarbejde med et parti, Enhedslisten eller Socialistisk Folkeparti. Alle idéer, forslag og lign. vil blive diskuteret på det første møde, som vil blive afholdt sidst på året.

Tilmelding til/flere oplysninger hos:

Mette Selvik Sommer
email: sommermette@hotmail.com
fax 66 16 77 60

eller

Bo Hårdell
email: bohaardell@hotmail.com
fax 46 38 40 99

Kørekort til døve

Jeg har i de sidste 4 år undervist døve i teori såvel som kørsel og i den periode har relativt få døve henvendt sig for at tage kørekort. Mange er ikke klar over at det er muligt for døve at tage et kørekort uden brug af tegnsprogstolk og anser det for uoverskueligt. I 1999 var 4 døve til køreprøve og 3 af disse bestod første gang så selvfølgelig er det muligt.

Undervisningen foregår på tegnsprog som er mit andet sprog. Jeg har talt det fra barnsben da jeg har flere døve i min nære familie.

Vejen til kørekortet går over 26 teorilektioner, som kører over 8 uger. Efter afsluttet teorikursus er eleven klar til teoriprøven. Her skal man besvarer 25 billedspørgsmål med mellem 2 og 4 spørgsmål. Han man mellem 0 og 5 billedfejl så har man bestået. Alt over betyder dumpet og så må man prøve igen. Netop teorien har vist sig at være det store problem, så her har jeg lagt yderligere 10 lektioner på, da det har vist sig nødvendigt. Alle elever får naturligvis en bog og det er af afgørende betydning, at der læses på lektien HVER GANG. Indlagt i teoriundervisningen er også en del teoriprøver, så man har prøvet at besvare 25 billeder mange gange før teoriprøven.

Samtidig med undervisningen i teori SKAL eleven ud og køre. Det foregår sådan at det man lige er blevet undervist i skal man ud og afprøve i bilen. Før man får lov at sætte sig bag rattet og køre på de danske veje med en kørelærer skal man dog først på manøvrebanen eller „kravlegården" som den også kaldes. Her lærer eleven hvordan man sætter-i-gang, skifter gear, drejer og vigtigst bremser! Alle elever SKAL have 3 timer på manøvrebanen før de må køre på de „rigtige" veje.

Mange elever er nervøse ved tanken om at skulle køre blandt andre trafikanter men øvelseskørslen starter altid med meget lette manøvrer og bliver så langsomt sværere. Her kan man netop tage hensyn til elevens niveau men uanset hvad, så starter første time altid på stille villaveje!

Efter teoriprøven er bestået kan der så arbejdes det sidste stykke mod køreprøven. Her skal eleven dog først på glatbane kort tid før køreprøven. Glatbanen er et 4½ times kursus hvor man lære at styre bilen under svære forhold. Eleverne lærer hvordan man laver en katastrofe opbremsning og samtidig bevare kontrollen over bilen og så undervises der i hvordan man skal og ikke skal bremse i isglat føre. Til slut kommer den afsluttende køreprøve hvor en motorsagkyndig ,som altid er en politimand, kontrollerer elevens kørsel i ca. ½ time. Er kørslen tilfredsstillende udskrives kørekortet på stedet og eleven kan forlade bilen med et kørekort og en masse oplevelser rigere.

Døvekørelærer Johnnie Everland

Revision med sund fornuft...

Professionel assistance i alle revisions- og regnskabsmæssige forhold samt økonomisk rådgivning.
Dansk landsdækkende organisation med 9 afdelinger.
Vi tilbyder et kvalificeret og tillidsfuldt samarbejde.

rvt revision
Statsautoriseret revisionsaktieselskab

Statsautoriseret revisor
Henning Ravn Larsen
Grønhøjgade 45
6600 Vejen
Skr. tlf. 75 36 00 97
Alm. tlf. 75 36 02 11
Fax. tlf. 75 36 03 31
E-mail: rvt_vejen@rvt.dk

Statsautoriseret revisor
Ole Artmann
Gl. Kongevej 15
Boks 490 · 1506 København V
Skr. tlf. 33 26 70 10
Alm. tlf. 33 26 70 00
Fax. tlf. 33 26 70 01
E-mail: rvt_koebenhavn@rvt.dk

Internet: www.rvt.dk

DDUs bestyrelse ønsker

AKTIVITETER ÅR 2000 FOR DDU-MEDLEMMER

Cirkelmøde for ungdomsklubber, udvalgsmedlemmer og eksterne repræsentanter:
Vil blive afholdt lørdagd. 29. januar på LF's kontor. Der vil snarest blive sendt invitationer ud, men sæt allerede nyt kryds i kalenderen.

Døves Nordiske Ungdomslejr, Sverige.
Aldersgruppe 18 - 30 år.
Døves Nordiske Ungdomslejr finder sted i Idre, Dalarne i Sverige fra 23. juli - 30. juli 2000. Lejren har focus på vildmarksliv med Mountain Bike cykeltur til fjeldet, vandring, bjergklatring, kanosejlads m.v. Endeligt program, pris for deltagelse og tilmeldingsblanket kommer i Visualis i marts 2000. Glæd dig til en aktiv og spændende uge.

Tegnsprogslejr 2000
Aldersgruppe 17 - 22 år.
Tegnsprogslejr 2000 finder sted fra 1. - 9. juli i Korsør. På lejren vil deltagerne få en grundig orientering om tegnsprog, døves kultur, hvad det vil sige at være døv, tegnsprogslege, tegn-slang, foredrag m.v. Program, pris for deltagelse og tilmeldingsblanket kommer i Visualis i marts 2000.
Glæd dig til en spændende og sjov uge.

Nordisk Juniorlejr
Aldersgruppe 14 - 17 år
Det er Norges tur til at arrangere Nordisk Juniorlejr, som bliver afholdt d. 10. - 16. juli i Bø. Flere oplysninger og tilmelding i næste nummer af Visualis i marts 2000.

Filmkursus
DDU arrangerer et nyt filmkursus foråret 2000. Kurset vil blive arrangeret, så både dem, som deltog på sidste kursus og nye deltagere kan følge med. Vi regner med, at der tages udgangspunkt i de to film "Pulp Fiction" og The Usual Suspects". Flere oplysninger i næste Visualis.

JULEVITTIGHED

En fyr og en pige er begge to lige begyndt at komme sammen. Det er snart jul. De skal holde den hver for sig hjemme hos hver sin familie. En dag er fyren sammen med sin søster ude for at købe julegaver.

Fyren tænker at han gerne vil købe en gave til sin ny kæreste, men gaven må ikke være for personlig idet forholdet ikke er helt udviklet. Han ser at der i en forretning er nogle handsker. Han køber dem.

I samme forretning køber søsteren ny trusser til sin veninde. Ekspedienten kommer til at bytte begge gaverne sådan at fyren får den med trusserne og søsteren den med handskerne.

Hjemme stiller fyren den indpakkede gave på bordet og finder et postkort som han begynder at skrive på: Søde pus! Jeg var i byen sammen med min søster og faldt over disse her. Jeg tænkte at det var noget for dig.

De kunne også fås med knapper, men da min søster havde dem på den dag vi købte din gave syntes jeg slet ikke de passede hende. Hun ligner dig lidt. Hun viste mig sine, og det gjorde ekspedienten også. Dog var ekspedientens uden knapper, og det syntes jeg meget bedre om.

Dem ekspedienten brugte havde hun ikke vasket i flere uger. Hun gav mig dem og jeg lugtede til dem. De lugtede slet ikke. Hun havde endda haft dem på i flere uger. Min søster gav mig også sine og jeg kunne se på indersiden at det var meget lidt snavset.

Da jeg ville være helt sikker på at de passede dig bad jeg ekspedienten og min søster om at tage dem på, og det gik meget fint. De bruger den samme størrelse som du gør.

Jeg håber du vil kunne lide dem.

Glædelig jul Din fyr

Meld dig ind i DDU

For 50 kr. om året kan du blive medlem af DDU! Som medlem får du forskellige fordele:

- Mulighed for at deltage i spændende kurser
- Gratis medlemsblad (Visualis)
- Gratis hjælp og vejledning i forskellige sager
- Deltagelse i nordiskebørne- junior- og ungdomslejre

DDU er **dit** forbund, som tager sig af dig og kæmper for vores fælles sager, f.eks. tolk, uddannelse og meget andet. Jo flere vi er, jo stærkere står vi!

Det tager kun 10 sekunder at udfylde tilmeldningsskemaet nedenfor, så... meld dig ind før du bliver 30! Klip det ud og send det til:

Danske Døves Ungdomsforbund, Postbox 704,
Rantzausgade 60[1], 2200 København N

Hvis du allerede er medlem af DDU, kan du jo få en af dine venner meldt ind, hvis de ikke er medlem. Ærligt talt er der ingen undskyldning for ikke at melde sig ind
– vi har brug for alle.

Fulde navn:

Adresse:

Adresse:

Postnr.: By: Fødselsdato:

Teksttelefonnummer:

☐ Døv ☐ Døvbleven ☐ Hørehæmmet ☐ Hørende

Medlem af LF i forvejen? ☐ Ja ☐ Nej

Underskrift: